

บทความวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

TASK-BASED APPROACH LEARNING MANAGEMENT TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING ABILITY OF COLLEGE OF TEACHER EDUCATION STUDENTS, PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

พิชามณูษ์ จำรัสศรี*

วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Pichamon Jamrassri*

College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*E-mail: jahnorange@gmail.com

Received: 2021-09-27

Revised: 2021-10-26

Accepted: 2021-11-01

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น 3) เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ประชากรได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 390 คน จาก 14 กลุ่มเรียน โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจ และแบบสอบถามกึ่งสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.42/76.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนด 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลหลังเรียน

ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มากกว่า 0.50 หรือร้อยละ 50 ที่ตั้งไว้เท่ากับ 0.5267 แสดงว่านักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.5267 หรือร้อยละ 52.67 3) นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (=4.54) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านเนื้อหา (=4.59) ด้านการจัดการเรียนรู้ (=4.56) และด้านประโยชน์ (=4.47) ตามลำดับ โดยผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์พบว่านักศึกษาแสดงความคิดเห็นสอดคล้องกับผลการศึกษาความพึงพอใจ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) study the efficiency of task-based approach lesson plans to enhance speaking ability of College of Teacher Education students, Phranakhon Rajabhat University, 2) study the efficiency index of the developed lesson plans, 3) develop students' speaking ability, and 4) study students' satisfaction towards the task-based learning approach to enhance English speaking ability. The population consisted of 390 first-year students, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University. The samples were 27 students, selected by a cluster random sampling method. The statistics used to analyze the collected data were mean, standard deviation, and dependent t-test.

The results revealed that: 1) the efficiency of the developed lesson plans was 76.42/76.20 which was higher than the criterion set at 75/75, 2) the efficiency index after learning with the developed lesson plans was 0.5267 reflecting that students developed their speaking ability at 0.5267 or 52.67 % exceeding the criterion set at 0.50, 3) students' speaking ability after learning with the task-based learning approach to enhance English speaking ability was higher than before the implementation at the statistical significance level of .05, and 4) the students' satisfaction level was overall at the highest (=4.54), when considering each aspect, it showed that the highest was the content aspect (=4.59), the learning management aspect (=4.56), and the benefit aspect (= 4.47) respectively which were relevant to the interview's result from the study.

Keywords: Task-based Learning Approach, English Speaking Ability

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และสื่อต่าง ๆ จากทุกมุมโลกส่งผลให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคลทั่วโลกมากขึ้น ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ได้รับการยอมรับ และใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างบุคคล แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ติดต่อกับชายทางธุรกิจ การศึกษา และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา แต่ผลการสำรวจพบว่าระดับความสามารถของนักเรียนนักศึกษาไทยด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับที่ต่ำมาก (Office of the Basic Education Commission, 2014) ซึ่งสอดคล้องกับผลการจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยดัชนี EF English Proficiency Index ปี ค.ศ. 2019 จากผลการสำรวจพบว่าผลคะแนนความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยเท่ากับ 47.6 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศ ที่เข้าร่วมการทดสอบ จากคะแนนดังกล่าวประเทศไทยจึงจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ‘ระดับต่ำมาก’ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียที่มีประเทศเข้าร่วมการทดสอบ 25 ประเทศ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 17 และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน พบว่าคะแนนของประเทศไทยอยู่ใน 3 อันดับสุดท้ายโดยมีคะแนนนำประเทศเมียนมาและกัมพูชา จากประเทศอาเซียนที่อยู่ในผลการสำรวจนี้เพียง 8 ประเทศ (EF English Proficiency Index, 2019)

ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษา

อังกฤษของประเทศไทย ส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ministry of Education, 2014) นโยบายการปฏิรูปที่สำคัญและส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ การนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ได้แก่ The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) มาปรับใช้เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย

การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าวส่งผลและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษเมื่อสำเร็จการศึกษาตามกรอบมาตรฐาน Common European Framework of Reference (CEFR) โดยวิชาเอกภาษาอังกฤษต้องมีทักษะภาษาอังกฤษระดับ C1 และ วิชาเอกอื่นต้องมีภาษาอังกฤษระดับ B1 (Office of the Higher Education Commission, 2017) และนำผลคะแนนดังกล่าวไปใช้ในการสอบรับใบประกอบวิชาชีพ หรือบรรจุข้าราชการครูตามโครงการครูคืนถิ่น

เมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครูที่เข้าร่วมทดสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Test of English for International Communication หรือ TOEIC) เมื่อวันที่ 19

มีนาคม พ.ศ. 2561 จำนวน 188 คน มีคะแนนเฉลี่ยผลสอบของนักศึกษาอยู่ที่ 279.12 คะแนน (TOEIC Scores by Major Averages, 19 March 2019) เมื่อนำผลคะแนนไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน CEFR พบว่าความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับการใช้ภาษาเบื้องต้น หรือ A2 (225 – 545 คะแนน) ซึ่งยังไม่ถึงเกณฑ์ในระดับ B1 ตามกำหนด

ในการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครูควรเริ่มต้นจากการพัฒนาทักษะการพูดเป็นอันดับแรกเพราะว่าทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดที่นำไปใช้ในการสื่อสารเบื้องต้น เป็นเครื่องมือในการค้นคว้า สืบค้น และแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวัน (Eman, 2015) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังถือเป็นทักษะพื้นฐานที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในชีวิต ผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะในการพูดภาษาอังกฤษที่ดีมีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต นอกจากนี้ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจะสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการอ่าน และการเขียน จึงถือได้ว่าความสามารถทางการพูดถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การปรับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการยกระดับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) เพื่อให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม อีกทั้งควรบูรณาการกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่

เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงาน สร้างการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนคุ้นชินและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หรือ เน้นภาระงาน (Task-based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีนักวิชาการนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่ต่อยอดมาจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Saksit, 2012) โดยภาระงานที่กำหนดมีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาภาษาเป้าหมายของผู้เรียน (Bygate, 2001) โดยชิ้นงานต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

จากสภาพปัญหา และความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในมิติที่กล่าวมานั้น และความจำเป็นเร่งด่วนในการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง โดยนำเอาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เพื่อเตรียมนักศึกษาให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมบัณฑิตครูในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียนที่มีสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ถือเป็นการยกระดับคุณภาพบัณฑิตครูให้สอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษ และยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3. เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ทบทวนแนวคิด

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน นอกจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วนั้น ยังมีการนำแนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Learning) หรือ เน้นภาระงาน ถือเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับทฤษฎีและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ (Arunee et al, 2011) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ คือ การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงโดยใช้ภาระงานนำไปสู่เป้าหมายทางภาษา โดยมุ่งเน้น

ให้ผู้เรียนรู้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าความรู้ด้านรูปฟอร์ม

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่ประยุกต์ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้มี 3 ขั้นตอน ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Post-task) (Willis, 1999, Arunee et al, 2011) รายละเอียดดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นนำเข้าสู่ภาระงานเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจภาระงานที่จะปฏิบัติ อาจเป็นการทบทวน คำศัพท์ หรือวลี หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระงานนั้นได้

2. ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นทำงาน (Task) ผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติงานคู่หรือกลุ่มอย่างอิสระ โดยเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ในขั้นนี้จะไม่คำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์มากนัก ขั้นวางแผน (Planning) เป็นขั้นที่ผู้เรียนเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยครูผู้สอนต้องมีส่วนร่วมในการช่วยพัฒนาภาษา และเตรียมความพร้อมผู้เรียนเรื่องภาษาในการนำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียนต่อไป และขั้นรายงาน (Reporting) เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้นำเสนองานปฏิบัติหน้าชั้นเรียน แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้เรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้สะท้อนข้อมูลย้อนกลับ

3. ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Post-task) มี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) ขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบและวิเคราะห์รูปแบบทางภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน โดยผู้สอนช่วยทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ และวลีที่จำเป็นเพิ่มเติม และขั้นฝึกฝน (Practice) ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่ถูกต้องหลังจากที่ได้เรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องแล้ว ฝึกการใช้ภาษาให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น

จากแบบฝึก หรือมีการฝึกฝนเพิ่มเติมโดยอาจมีเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่ต่างไปจากสถานการณ์หลักสื่อสาร เป็นตัวกำหนดขอบเขตในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียน

สมมติฐาน

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

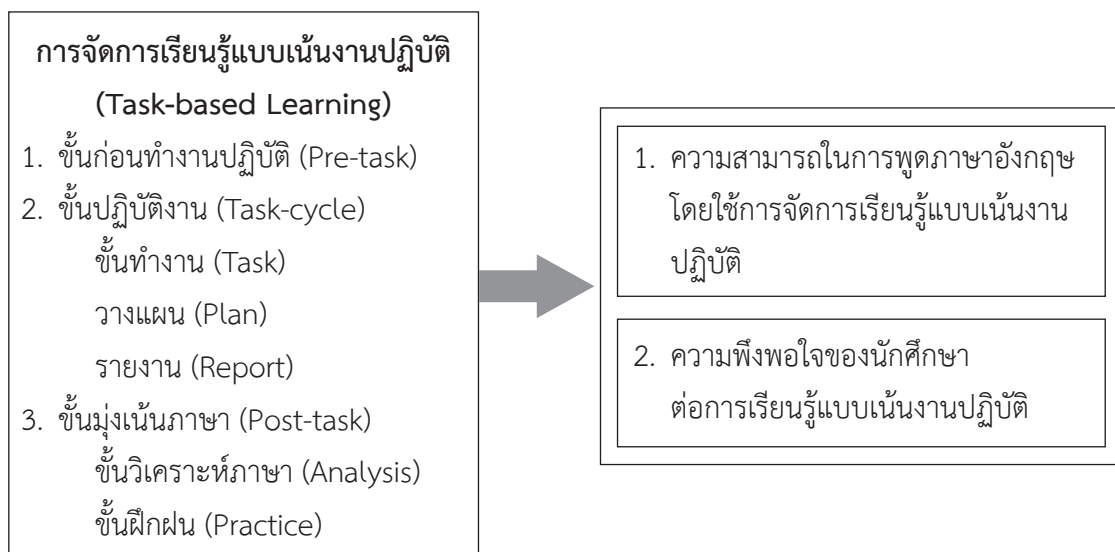
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 มีจำนวน 14 กลุ่มเรียน จำนวน 390 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ หมู่ที่ 2 จำนวนนักศึกษา 27 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

อังกฤษ จำนวน 6 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด คือ

แผนที่ 1 Describing people

แผนที่ 2 Free time activities and hobbies

แผนที่ 3 At a restaurant

แผนที่ 4 Places in a town

แผนที่ 5 How do you feel today?

แผนที่ 6 Talking about your past experience

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบวัดผลทางตรง คือ การพูดปากเปล่า (Oral Test) ซึ่งผู้วิจัยออกแบบให้ผู้เรียนพูดตามสถานการณ์ที่กำหนด จำนวน 6 สถานการณ์ โดยให้ผู้เรียนเข้าสอบทีละคน โดยจับฉลากชุดของแบบทดสอบคนละ 1 สถานการณ์

3. เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Rubric) ของการวิจัยชิ้นนี้ มีการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 4 ด้าน ความคล่องแคล่วและความสอดคล้อง (Fluency and Coherence) คำศัพท์ (Vocabulary) ความถูกต้อง (Accuracy) และการออกเสียง (Pronunciation) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ 5 ระดับ (1-5 คะแนน) คะแนนรวม 20 คะแนน

4. แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Questionnaire) จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งโครงสร้างเนื้อหาเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วยด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

โดยการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามกึ่งสัมภาษณ์ (Semi-Structured Interview) ซึ่งจัดทำเป็นแบบคำถามปลายเปิดจำนวน 5 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index หรือ IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทั้งหมด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Rubric) และ 4) แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจและแบบสอบถามกึ่งสัมภาษณ์ (Semi-Structured Interview) ซึ่งผลประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence Index: IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับ 1.0 ยกเว้นแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6 - 1.0 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.92

2. ตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับการประเมิน 5 ระดับ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ 4.46 หมายถึง เหมาะสมมาก สามารถนำไปใช้ได้

3. การศึกษานำร่อง ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ในการศึกษานำร่อง โดยมีการทดสอบความสามารถทางการพูดทั้งก่อนและหลังเรียน และดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยการศึกษา

นาร่องมีการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1) ทดลองกลุ่มเดียว จำนวน 3 คน โดยความสามารถของผู้เรียน มีค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) เท่ากับ 60.00/60.00 และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไข 2) ทดลองแบบกลุ่มกับผู้เรียนจำนวน 9 คน คละความสามารถของผู้เรียน (อ่อน ปานกลาง และเก่ง) ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) เท่ากับ 69.07/70.00 และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงแก้ไข และ 3) ทดลองภาคสนาม กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองทั้ง 2 ขั้นแล้วไปใช้ ทำการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในขั้นทดลองภาคสนามตามเกณฑ์ 75/75 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ ดังกล่าวมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 75.58/75.77 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้วิจัยและกรรมการอีก 1 ท่าน พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผู้ประเมินมีค่าเท่ากับ .86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ (Cohen,1988) หมายความว่าค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินมีความสัมพันธ์กันในระดับมาก ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ประเมินความพึงพอใจ ด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มศึกษานำร่อง และหาความเชื่อมั่นตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของคอนบราด พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

เท่ากับ 0.938 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นก่อนทดลอง ผู้วิจัย วิเคราะห์สภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ และการพูดภาษาอังกฤษ โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มศึกษานำร่อง

2. ขั้นทดลองและดำเนินการเก็บข้อมูล ทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนจากแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่พัฒนาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติแล้วเสร็จด้วยแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ดำเนินการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยสุ่มเลือกนักศึกษาที่มีระดับการเรียน เก่ง ปานกลางและอ่อน จำนวน 6 คน เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาเพิ่มเติม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

3. วิเคราะห์ข้อมูล

1) หาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งมีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร $E1/E2$ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 75/75

2) หาดัชนีประสิทธิผลการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เปรียบเทียบกับเกณฑ์มากกว่า 0.50 หรือร้อยละ 50

3) วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ Dependent Sample t-test ซึ่งกลุ่มเป้าหมายไม่เป็นอิสระ

ต่อกัน โดยตั้งเกณฑ์ไว้ในระดับนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05

4) วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา โดยทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ทราบถึงด้านข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 จากแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 6 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	60	45.85	2.41	76.42
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์	20	15.24	1.03	76.20

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 76.42/76.20 ซึ่งเป็นสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มากกว่า 0.50 หรือร้อยละ 50 ที่ตั้งไว้ เท่ากับ 0.5267 แสดงว่า นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5267 หรือคิดเป็นร้อยละ 52.67

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถ

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	จำนวนนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	E.I.
ก่อนเรียน	27	9.94	0.84	0.5267
หลังเรียน		15.24	1.03	

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง นำเสนอในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ก่อนเรียน	20	9.94	0.84	38.01*	26	0.000
หลังเรียน	20	15.24	1.03			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เท่ากับ 9.94 ($\bar{X} = 9.94$, S.D. = 0.84) ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน เท่ากับ 15.24 ($\bar{X} = 15.24$, S.D. = 1.03) ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยผู้วิจัยและกรรมการอีก 1 ท่าน พบว่าค่าสหสัมพันธ์

ระหว่างผู้ประเมินมีค่าเท่ากับ .87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ (Cohen, 1988) หมายความว่าค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมินมีความสัมพันธ์กันในระดับมาก ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

รายประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาที่สอนมีความเหมาะสมและตรงความสนใจของผู้เรียน	4.63	0.56	มากที่สุด
1.2 เนื้อหาในชั้นก่อนปฏิบัติงานช่วยเตรียมความพร้อมผู้เรียน ด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา หรือการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้อง อย่างเหมาะสม	4.52	0.58	มากที่สุด
1.3 เนื้อหาในชั้นปฏิบัติงานและงานปฏิบัติมีความเหมาะสม และทำให้ผู้เรียนมีความต้องการทำภาระงานให้สำเร็จ	4.56	0.58	มากที่สุด
1.4 เนื้อหาที่สอนในชั้นมุ่งเน้นภาษาช่วยทบทวนและฝึกฝนผู้เรียน ด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา หรือการใช้ภาษา จนเกิดความแคล่วคล่อง	4.59	0.57	มากที่สุด
1.5 เนื้อหาและกิจกรรมที่สอนส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	4.67	0.55	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.59	0.48	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้			
2.1 กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นก่อนปฏิบัติงานส่งเสริมและกระตุ้น ความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเตรียมความพร้อม สู่ชั้นการทำงานปฏิบัติ	4.70	0.54	มากที่สุด
2.2 กิจกรรมการทำงานคู่และกลุ่มช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.67	0.48	มากที่สุด
2.3 กิจกรรมการนำเสนอ อภิปราย และแสดงบทบาทสมมติ หน้าชั้นเรียนช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.48	0.58	มาก
2.4 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนการใช้ภาษา ที่ถูกต้อง และช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว	4.56	0.51	มากที่สุด
2.5 กิจกรรมหลังเรียนในชั้นฝึกฝนช่วยสร้างความมั่นใจ ในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.41	0.80	มาก
รวมด้านการจัดการเรียนรู้	4.56	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยฝึกทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ	4.52	0.70	มากที่สุด
3.2 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	4.56	0.70	มากที่สุด
3.3 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยส่งเสริมความมั่นใจและความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ	4.41	0.80	มาก
3.4 การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน	4.33	0.68	มาก
3.5 ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาจากงานปฏิบัติที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	4.52	0.64	มากที่สุด
รวมด้านประโยชน์	4.47	0.62	มากที่สุด
รวมทุกด้าน	4.54	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.47) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจด้านเนื้อหาในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.48) รองลงมาเป็นด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.45) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.62) อยู่ในระดับมาก

4.2 ผลการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) ของนักศึกษาที่มี

ต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) นักศึกษาชอบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบงานปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าชอบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เนื่องจากนักศึกษาได้มีโอกาสทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้น โดยกิจกรรมมีความหลากหลาย ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษน่าสนใจขึ้น

2) นักศึกษาชอบกิจกรรมงานปฏิบัติใดมากที่สุด พร้อมบอกเหตุผล

นักศึกษาชอบกิจกรรมในขั้นที่ 2 คือ ขั้นปฏิบัติงาน (Task-cycle) โดยชอบกิจกรรมขั้นทำงาน (Task) ในขั้นตอนนี้ที่สุด เนื่องจากได้ทำงานร่วมกับเพื่อน ฝึกการใช้ภาษาโดยไม่กดดัน และรู้สึกสนุก รองลงมา คือ ขั้นวางแผน (Planning) เนื่องจากในขั้นนี้มีอาจารย์คอยให้ความช่วยเหลือในการทำงานก่อนนำเสนอ อย่างไรก็ตามนักศึกษาบางคนรู้สึกไม่มั่นใจเมื่อต้องเข้าร่วมกิจกรรมในขั้นรายงาน (Reporting) หน้าชั้นเรียน แต่ก็ยอมรับว่าในขั้นนี้ทำให้ตนเองมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น

3) นักศึกษาประสบปัญหาใดบ้างในระหว่างการเรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

นักศึกษามีความไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด ถึงแม้ว่าจะมีข้อมูลด้านคำศัพท์ หรือตัวอย่างโครงสร้างประโยคหรือบทสนทนา เนื่องจากนักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสนำมาใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ส่วนปัญหาอื่น ๆ เช่น คำศัพท์ โครงสร้างประโยค นักศึกษาสามารถระดมสมองกับเพื่อนในกลุ่มหรือคู่ของตนเอง และสามารถแก้ไขปัญหาก็ได้

4) นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดของท่านหรือไม่ อย่างไร

นักศึกษาคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีประโยชน์ นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น แต่ระยะเวลาในการเรียนค่อนข้างน้อยอาจยังไม่เพียงพอกับการนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันด้านอื่น ๆ

5) หลังจากการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหรือไม่ อย่างไร

นักศึกษาคิดว่าตนเองมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้น แต่หากไปเรียนกับเพื่อนต่างกลุ่ม หรือต้องไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นักศึกษาก็ยังมีความกังวลใจหรือไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอยู่ แต่เชื่อว่าตนเองสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ (E1/ E2) เท่ากับ 76.42/ 76.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 เนื่องจากขั้นตอนและวิธีสอนขั้นตอนและวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด มีขั้นตอนที่เหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับ Willis (1999) กล่าวว่า 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นกิจกรรมเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนเข้าสู่ขั้นปฏิบัติงานหรือขั้นนำเข้าสู่ภาระงาน ผู้เรียนจะได้ทบทวนเรื่องการใช้ภาษา คำศัพท์ หรือทำกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับภาระงานหลัก 2) ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมคู่หรือกลุ่มในขั้นทำงาน (Task) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการทำงานนั้น ๆ โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานอย่างประสบความสำเร็จ ในขั้น

วางแผน (Planning) ผู้เรียนร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่มเตรียมนำเสนอข้อมูลโดยมีผู้สอนให้เป็นผู้คอยให้การเสนอแนะเรื่องการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และในขั้นรายงาน (Reporting) ผู้เรียนได้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ในชั้นเรียน ในระหว่างการนำเสนอหน้าชั้นเรียน และ 3) ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) ผู้เรียนจะได้รับการทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลีต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำชิ้นงานในขั้น (Analysis) เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้องและฝึกฝนผู้เรียนให้มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากขึ้นในขั้นฝึกฝน (Practice)

นอกจากนี้ผู้วิจัยมีกระบวนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ เครื่องมือทุกชิ้นรวมถึงแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพทั้งการทดลองกลุ่มเดี่ยวแบบกลุ่ม และการทดลองภาคสนาม โดยการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ก่อนนำมาใช้ทดลองจริง จึงส่งผลให้ประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 76.42 จากเกณฑ์ 75 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phurichaya, P. & Wipada, P. (2018) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด

ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น จำนวน 8 แผน มีเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.98/76.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 ส่งผลให้ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 76.45

2. จากผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ปรากฏค่าดัชนีประสิทธิผลเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มากกว่า 0.50 หรือร้อยละ 50 ที่ตั้งไว้ เท่ากับ 0.5267 แสดงว่านักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5267 หรือคิดเป็นร้อยละ 52.67 ซึ่งสอดคล้องกับ Yaowaluk, P. (2020) ที่ดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกประกอบกับชุดฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์ (E1/E2) เท่ากับ ประสิทธิภาพเท่ากับ 79.96/77.14 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6678 หรือมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 66.78 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความคิดสร้างสรรค์และมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถึงแม้ว่าค่าดัชนีประสิทธิผลมากกว่าเกณฑ์ 0.50 หรือ ร้อยละ 50 มีค่า 0.5267 หรือคิดเป็นร้อยละ 52.67 เท่านั้น แต่ผู้วิจัยถือว่าผู้เรียนได้มีการพัฒนาตนเองด้านการพูดภาษา

อังกฤษ เนื่องจากการพูดเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนเป็นระยะเวลานาน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยมีจำกัด และผู้เรียนขาดโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ปัญหาด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการพูดภาษาอังกฤษมักเกิดขึ้นในประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนประสบปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเนื่องจากการขาดทักษะการพูด ทำให้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยากและท้าทาย เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก หรือภาษาราชการ (Jotiram, G. & Tripti, K. 2018) อีกทั้งการเรียนภาษานั้นจะได้เรียนแค่ในห้องเรียน นักเรียนไม่มีโอกาสได้นำภาษาไปใช้ในชีวิต จึงทำให้ผู้เรียนไม่สนใจที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้นอกห้องเรียน (Tantipongsa, N. & Sinwongsuwat, K., 2015) จึงทำให้ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

3. จากผลการวิจัยพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนจากการปฏิบัติจริง โดยกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร ผ่านกิจกรรมคู่และกลุ่มในการปฏิบัติชิ้นงาน ผู้เรียนทุกคนในชั้นเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการทำชิ้นงานโดยไม่ต้องกังวลกับรูปฟอร์ม หรือไวยากรณ์ในการพูดเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียนภาษา

มากขึ้น ส่งผลให้สามารถพูดภาษาอังกฤษ หรือใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับซึ่งสัมพันธ์กับ Nunan (1989) ที่กล่าวว่าในการทำภาระงานในงานชั้นเรียน ผู้เรียนควรใช้ภาษาปลายทางในการสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษา

กิจกรรมงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยเลือกใช้จะเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทำการสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมถามตอบ กิจกรรมเปรียบเทียบ กิจกรรมอภิปราย หรือกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะในการใช้ภาษาได้มากขึ้น สอดคล้องกับ Willis (1999) ที่เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติ 6 ประเภท คือ การจัดทำรายการ การเรียงลำดับ การเปรียบเทียบ การแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และงานสร้างสรรค์ Nunan (2004) เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติ 7 ประเภท คือ การถามตอบ การสนทนาหรือบทบาทสมมติ กิจกรรมจับคู่ กลุ่ม ทักษะการสื่อสาร รูปภาพและการเล่าเรื่องผ่านภาพ Puzzles and problems และการอภิปรายและตัดสินใจ

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Sirinan (2017) ที่กล่าวว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยการฝึกหัดครูมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาลำดับความพึงพอใจรายด้านจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจ 1) ด้านเนื้อหาในระดับมาก 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจจากแบบสอบถาม มีสอดคล้องกับผลการศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยนักศึกษามีความชอบวิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ แม้ผู้เรียนจะมีความไม่มั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษแต่กิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั้น รวมถึงกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมและทำให้มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยผู้เรียนคิดว่าตนเองสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและนำไปปรับใช้นอกห้องเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Sukumapon & Wareerat (2018) ที่มีการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

สามารถช่วยในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สืบค้นข้อมูล ข่าวสารความรู้และวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้มีความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต นำความสามารถทางการสื่อสารภาษาอังกฤษไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตยุควิถีใหม่อย่างเหมาะสม ที่สำคัญที่สุด คือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง โดยสามารถสืบค้นองค์ความรู้ใหม่ ๆ จากแหล่งความรู้ทั้งในและต่างประเทศในระหว่างการศึกษา ประสพการณ์วิชาชีพ หรือในการประกอบวิชาชีพครูในอนาคต และยังสามารถประยุกต์ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวในการจัดการเรียนรู้ในวิชาของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการยกระดับความสามารถบัณฑิตครู และพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของครูไทยในยุคปัจจุบัน และนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ministry of Education, 2014) ที่ต้องการให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) อันจะส่งผลในการพัฒนานักเรียนในทุกระดับชั้นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษา ผู้วิจัยควรกำหนดระยะเวลาในเก็บข้อมูลให้นานขึ้น คือ 1-2 ภาคการศึกษา

เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนและเพื่อเห็น
การพัฒนาอย่างชัดเจน

2. ควรมีการประยุกต์ใช้รูปแบบ
การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในการ
พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น
ด้านการอ่าน ด้านการเขียน หรือพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทุก ๆ ด้าน

3. เพื่อให้เห็นพัฒนาการและความ
สามารถในการพูดของผู้เรียนที่ชัดเจน ควรนำการ
วิเคราะห์ภาษา (Linguistic Analysis) มาปรับใช้
ในการวิจัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุน
การวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
และสถาบันวิจัยและพัฒนา ที่ได้พิจารณาทุน
อุดหนุนดังกล่าว ขอขอบคุณวิทยาลัยการฝึกหัดครู
ที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย
ในครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้
ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
และขอขอบคุณนักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน
ที่ช่วยทำให้การดำเนินการวิจัยครั้งนี้แล้วเสร็จ

REFERENCES

- Anyani, M., & Danita, D. (2019). Effects of Project-Based Learning Management on Sentence Type of Grade 2 Secondary School Students. **Journal of Learning Innovation**. (5)1, 85-100, (In Thai).
- Arunee, W., Passapong, S., Suriyun, P., Sunanta, W., Damrong, A., Saneh, T., & Kamonrat, S. (2011). **Look Back and Moving Forward of English Teaching**. Window of the World. Bangkok.
- Bygate, M. (2001). **Effects of Task Repetition on the Structure and Control of Oral Language**. In M. Bygate, P. Skehan, & M. Swain (Eds.), *Researching Pedagogic Tasks: Second Language Learning, Teaching and Testing*. Harlow, UK: Longman.
- Cohen, J. (1988). **Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences** (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- English Language Teaching Reform Strategic plan, 2006 – 2010. **Ministry of Education**, Thailand. Retrieved from www.moe.go.th/web_studyenglish/p_eng_2549-2553.doc.
- EF English Proficiency Index Survey, (2018). **EF Education First Institute**. Retrieved from <https://www.ef.co.th/epi/>.
- Eman, A. (2015). **The Role of English in Present Day Higher Education**. Conference Proceeding: 5th International Visible Conference On Educational Sciences At: Erbil, Iraq Volume: 7

- Jotiram, G. & Tripti, K. (2018). **Improving Speaking Skills of Undergraduate Students**. Retrieved from <https://www.researchgate.net/publication/332844935>.
- Naththanan, S., Kovit, V., & Phatchanee, K. (2017). **Efficiency of Participatory Learning on Knowledge of Basic Medical Investigation Course for the Fifth Year Medical Students**. Proceeding. The Second Graduate Research Conference. Mahasarakham University. Mahasarakham. (991-998).
- Nunan, D. (2004). **Task-based Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Phurichaya, P. & Wipada, P. (2018). **The Development of Learning plan by Using The Common European Framework of Reference for Languages based on Communicative Language Teaching Approach for the Eleventh-Graders**. Academic Journal of MBU; Lanna Campus. 7, (66-71). (In Thai).
- Saksit, S. (2012). **Teaching English as a Foreign Language: Past to the Present**. Journal of Language Teaching and Learning. Chulalongkorn University. 37, (89-104). (In Thai).
- Sirinan, A. (2017). **A Task-based Learning Appraoch to Enhance English Speaking Ability Skills for First Year Silapakorn University Students**. Thesis. Silapakorn University. Nakhon Pathom
- Sukumapon, C., & Wareerat, K. (2018). **The Development of a Learning Management Model Based on Communicative Language Teaching and Task Based Learning to Enhance Communicative Competence for Grade VI Students**. Journal of Education Naresuan University. 22(2), (214-226). (In Thai)
- Tantipongsa, N. & Sinwongsuwat, K. (2015). **Teaching and Learning English in Thailand and the Integration of Conversation Analysis (CA) into the Classroom**. English Language Teaching. 8(3). Published by Canadian Center of Science and Education.
- Thai Qualifications Framework for Higher Education. (2018). **Office of the Higher Education Commission**.
- Willis, J. (1999). **A Framework for Task-based Learning**. Harlow: Longman.
- Willis, J. (1999). **A Framework for task-based Learning**. De Henseller Books Publishers.
- Yaowaluk, P. (2020). **The Development of Active Learning Activities Combined with English Communication Skills Training Packages That Promotes Learning Achievement and Creative Thinking of Prathom Suksa 5 Students**. e-Journal of Education Studies, Burapha University. 2(4), (53-65). (In Thai).